

Juridiska avdelningen

21.1.1999

Till arbetspensionsanstalterna

- I NYTT BERÄKNINGSSÄTT FÖR ÅTERSTÅENDE TID ENLIGT KAPL
- II ÄNDRINGAR I APL PÅ GRUND AV FÖRÅLDRADE LAGHÄNVISNINGAR
- III ÄNDRING AV 1 § LFÖPF

1

NYTT BERÄKNINGSSÄTT FÖR ÅTERSTÅENDE TID ENLIGT KAPL

I cirkulär A 34/98 (endast på finska) har regeringens proposition (HE 180/1998 vp) till ändring av beräkningssättet i KAPL av lönen för återstående tid presenterats.

Ändringarna i KAPL trädde i kraft 1.1.1999 (lagen om ändring av 7 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, 1041/1998). Ändringarna godkändes av riksdagen i den föreslagna formen. De nya bestämmelserna tillämpas på pensioner, där pensionsfallet inträffar 1.1.1999 eller senare.

Samtidigt ändrades också 6 § 1 och 2 mom. KAPF. Ändringen av 6 § 1 mom. ansluter sig till ändringen av 7 a § 3 mom. KAPL. I 6 § 2 mom. KAPF har införts en fristående ändring som inverkar på uträkningen av den pensionsgrundande lönen.

Lagen och förordningen (förordning om ändring av 6 § förordningen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, 1049/1998) ingår som bilagor.

Innehåll

När lönen för återstående tid enligt KAPL räknas ut beaktas lönerna redan från ingången av det kalenderår då arbetstagaren fyller 23 år (7 a § 3 mom. KAPL).

Från den pensionsgrundande tid som beaktas vid uträkningen av lönen för återstående tid avdras inte mera sådan tid för vilken arbetstagaren medan han varit anställd samtidigt uppburit förmån som berättigar till arbetspensionstillägg, om lönen för den samtidigt anställningen skall beaktas vid uträkningen av lönen för återstående tid (7 a § 4 mom. KAPL).

Juridiska avdelningen

21.1.1999

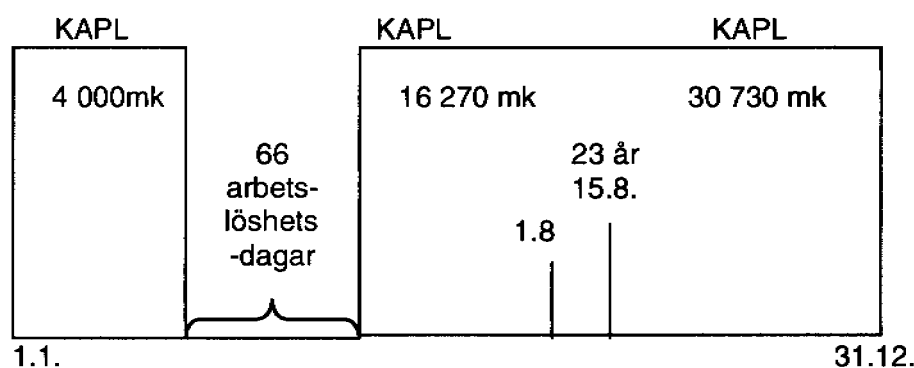
När medellönen räknas ut omvandlas de till arbetspensionstillägg berättigande dagarna, som skall dras av från försäkringsåren, att motsvara 360 dagar genom att multiplicera antalet förmånsdagar med 360 och resultatet delas med det antal dagar enligt respektive förmånsslag för vilka förmånen i genomsnitt högst kan betalas per år (6 § 2 mom. KAPF).

Lönen för återstående tid enligt KoPL räknas ut på samma sätt som enligt KAPL.

Exempel på hur beräkningen av lönen för återstående tid enligt KAPL har ändrats (7 a § 3 mom. KAPL)

En KAPL-arbetstagare har fyllt 23 år 15.8. och har haft KAPL-förvärsinkomster under födelsedagsåret sammanlagt 51 000 mark. Av denna summa har han förtjänat 20 270 mark innan han fyllde 23 år och 30 730 mark från början av augusti till utgången av samma år.

Han har fått arbetslöshetsdagpenning för 66 dagar under årets första hälft.

Uträkningen av KAPL-medellönen när pensionsfallet inträffat 1.1.1999 eller senare:

När medellönen för återstående tid räknas ut beaktas de sammanlagda KAPL-lönerna för hela året. Divisor är då 360 dagar. Från dessa dagar avdras de dagar som gett rätt till arbetspensionstillägg under samma år.

Dagarna med arbetspensionstillägg omvandlas till kalenderdagar:

$$360 \text{ dgr} \times 66 \text{ dgr} : 264 = 90 \text{ dgr}$$

$$\text{Förvärvstiden under kalenderåret: } 360 \text{ dgr} - 90 \text{ dgr} = 270 \text{ dgr}$$

Juridiska avdelningen

21.1.1999

KAPL-medellönen för året: $30 \times 51\,000 \text{ mk} : 270 \text{ dgr}$
 $= 5\,666,67 \text{ mk/mån.}$

Intjänad pension Beräknas alltjämt på basis av KAPL-lönerna från början av den månad arbetstagaren fyller 23 år.

Exempel på avdrag för dagar med arbetspensionstillägg när lönen för återstående tid enligt KAPL räknas ut (6 § 2 mom. KAPF)

Arbetstagarens sjukdom och arbetsoförmåga har inträffat
 1.2.1999

År	KAPL-löner	mån.	arb.lösh.pening (22)	rehabpenning (30)	FPA:s rehabpenning (25)
1993	108 000	12			
1994	90 000	12	42		
1995	54 000	12	44	120	
1996	63 000	12		120	25
1997	72 000	12			100
1998	90 000	12	50		
totalt	477 000	72	136	240	125

Förmånsdagar för olika förmånsslag med rätt till arbetspensionstillägg omvandlade till kalenderdagar:

Arbetslöshetsdagar:

$$\frac{360}{264} \times 136 = 185 \text{ dgr}$$

Dagpenningdagar för rehabilitering enligt arbetspensionslagarna:

$$\frac{360}{360} \times 240 = 240 \text{ dgr}$$

Dagpenningdagar för rehabilitering från FPA:

$$\frac{360}{300} \times 125 = 150 \text{ dgr}$$

Sammanlagt = $185 + 240 + 150 = 575 \text{ dgr}$

Juridiska avdelningen

21.1.1999

Medellönen för återstående tid:

Antalet pensionsgrundande försäkringsår vid uträkningen av medellönen enligt KAPL är 6= 72 mån. = 2160 dgr, från vilka avdras förmånsdagar med rätt till arbetspensionstillägg = 2160 - 575 = 1585 dgr

$$30 \times \frac{477\,000}{1585} = 9\,028,39 \text{ mk/mån.}$$

2

ÄNDRINGARNA I APL

I början av 1999 trädde också de ändringar i kraft, som regeringen framfört i sin proposition RP 180/1998 rd. De ersätter närmast föråldrade hänvisningar till lagrum i APL, eftersom de har ändrats till följd av ändringar i arbetspensionslagarna och andra lagar. Som bilaga följer lagen om ändring av lagen om pension för arbetstagare (1040/1998). Lagen blev godkänd av riksdagen i den föreslagna formen.

3

ÄNDRINGEN AV LFöPF

Som bilaga följer också förordningen om ändring av 1 § i LFöPF (920/1998) som trädde i kraft 1.1.1999.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Helena Tapio

Riitta Korpiluoma

Nr 1041

Lag

om ändring av 7 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) 7 a § 3 och 4 mom.,
 dessa lagrum sådana de lyder, 7 a § 3 mom. i lag 560/1993 och 4 mom. i lag 1483/1995, som följer:

7 a §

När lönen för återstående tid räknas ut beaktas lönerna från ingången av det kalenderår då arbetstagaren fyller 23 år. Löner som arbetstagaren förtjänat innan han fyllde 23 år beaktas endast till den del de har förtjänats under det kalenderår då den sjukdom, det lyte eller den skada som utgör den huvudsakliga orsaken till arbetsförmågan har uppkommit eller under vilket den i 7 § 1 mom. avsedda perioden om 540 dagar har löpt ut eller under de tre kalenderåren omedelbart före förstnämnda år.

Vid beräkningen av det i 1 mom. angivna beloppet för vilket i genomsnitt har betalats försäkringspremie, beaktas inte den tid för vilken arbetstagaren före pensionsfallsåret har uppburit i 7 f § 1 mom. lagen om pension

för arbetstagare nämnd förmån som berättigar till arbetspensionstillägg. Vid beräkningen kan likväl beaktas de till arbetspensionstillägg berättigande förmånsdagar under vilka arbetstagaren har varit i sådant förvärvsarbete enligt denna lag, lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare eller lagen om pension för arbetstagare för vilket arbetsförtjänsterna beaktas enligt 1 och 2 mom. när lönen för återstående tid räknas ut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Lagen tillämpas på sådana pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter det att denna lag trätt i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1049

Förordning**om ändring av 6 § förordningen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av social- och hälsovårdsministern

ändras i förordningen den 23 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (184/1962) 6 §, sådan den lyder i förordningarna 1658/1993 och 1507/1995, som följer:

6 §

Vid bestämmande av det i 7 a § 1 mom. pensionslagen avsedda belopp av den försäkrades lön för vilket försäkringspremie i genomsnitt betalats, divideras det sammanlagda beloppet av de löner som legat till grund för de för i nämnda moment avsedda försäkringsåren betalda försäkringspremierna, vilka löner justerats i enlighet med första meningens i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare och minskats med beloppet av arbetstagarnas pensionsavgift på det sätt som avses i 7 a § i samma lag, med antalet motsvarande försäkringsår. Av det försäkringsår under vilket den sjukdom, det lyte eller den kroppsskada som är den huvudsakliga orsaken till invaliditeten har uppkommit beaktas dock endast den del som har förflutit innan sjukdomen, lytet eller kroppsskadan uppkom. År 1962 beaktas högst som ett halvt år.

Från försäkringsåren avdras det antal arbetspensionstillägg berättigande, i 7 f § 1 och 4 mom. lagen om pension för arbetstagare avsedda fulla dagar som den försäkrade erhållit under den tid som skall beaktas enligt 1 mom., om inte annat följer av den sista meningens i 7 a § 4 mom. pensionslagen. Antalet dagar enligt respektive förmånsslag skall före avdraget omvandlas att motsvara 360 dagar genom att antalet multipliceras med 360 och resultatet divideras med det antal dagar för vilka förmånen i genomsnitt högst kan betalas per år.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Förordningen tillämpas på pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter att denna förordning har trätt i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

grundpensionsskyddet; som sådan pension betraktas också pension i enlighet med grundpensionsskyddet som beviljats vårdare som avses i 1 § 7 mom. samt förtroendevalda som avses i 1 § 8 mom. i nämnda lag;

13) pension enligt lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (662/1985).

12 §

Pensionsanstalternas ömsesidiga ansvar för pensionerna och rehabiliteringspenningen bestäms och pensionsanstalternas omkostnader för pensionerna och rehabiliteringspenningen fördelas mellan pensionsanstalterna, om dessa inte har kommit överens om något annat, enligt följande:

3) för ovan i 11 § avsedda tilläggsförmåner svarar den pensionsanstalt som har försäkrat dem, till den del förmånen motsvarar vad enligt av ministeriet fastställda eller givna grunder skall erläggas till anstalten i

premier eller beräknas utgöra anstaltens pensionsansvar,

19 a §

Pension eller en del därav kan på anhållan av det organ som avses i 6 § 1 mom. socialvårdslagen (710/1982) betalas till organet för att användas för vården av pensionstagaren eller av den i vars uppehälle pensionsstagaren enligt 2 § lagen om utkomststöd (1412/1997) är skyldig att delta. Angående utbetalning av pension till organet kan beslutas även till den del pensionen skall betalas retroaktivt, men organet får använda pensionen till ersättning av redan lämnat utkomststöd endast i det fall att det är fråga om förskott som avses i 23 § lagen om utkomststöd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1040

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 6 a § 4 mom. 1 punkten, 6 b § 3 mom., 7 c § 1 mom., 8 § 4 mom. 3 och 13 punkten, 12 § 1 mom. 3 punkten och 19 a § 2 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 6 a § 4 mom. 1 punkten och 6 b § 3 mom. i lag 559/1993, 7 c § 1 mom. i lag 1482/1995, 8 § 4 mom. 3 punkten i lag 571/1993 och 8 § 4 mom. 13 punkten i lag 663/1985, 12 § 1 mom. 3 punkten i lag 1293/1996 och 19 a § 2 mom. i lag 1167/1996, som följer:

6 a §

Den återstående tiden räknas såsom till invalidpension berättigande tid även på grundval av ett sådant arbetsförhållande efter vars upphörande arbetstagaren under en högst nio år lång tid mellan den tidpunkt då de i 1 och 2 mom. avsedda 360 dagarna har förflutit och den tidpunkt då arbetsoförmågan börjat har haft ett barn som är yngre än tre år och som avses i 4 a § 1 mom. Härvid förutsätts dock att

1) arbetstagaren på grund av detta barn har fått moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning enligt sjukförsäkringslagen eller stöd för hemvård av barn enligt lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996), och

6 b §

Om arbetstagaren, sedan det till återstående tid berättigande arbetsförhållandet har upphört, på grundval av ett annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagarkerksamhet har blivit berättigad till heffektiv pension som avses i 6 § 1 mom., tillämpas inte bestämmelserna i 6 a § på det tidigare arbetsförhållandet. Arbetstagaren anses härvid ha förvärvat ovan avsedda rätt till pensionskydd enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden vid

den tidpunkt då hans sammanlagda arbetsförtjänst i arbetsförhållanden som avses i nämnda lag, innan han drabbats av den sjukdom, det lyte eller den skada som utgör huvudsaklig orsak till arbetsoförmågan, har uppgått till det gränsbelopp på minst 800 mark som förutsätts i 7 § 1 mom. i nämnda lag.

7 c §

Om det i de kalenderår som avses i 7 § ingår sådan oavlönad särskild moderskapsledighet, moderskaps- eller föräldraledighet eller vårdledighet som avses i 35 a eller 35 c § lagen om arbetsavtal (320/1970), uträknas den pensionsgrundande lönen med avvikelse från 7 § så att såsom kalenderår beaktas högst de tio sista av de kalenderår som inte inbegriper oavlönad tid av nämnda slag.

8 §

De grundpensioner som skall beaktas vid samordningen är följande på arbets- och tjänsteförhållande samt företagarkerksamhet grundade ålders- och invalidpensioner:

3) pension i enlighet med det i lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/1964) föreskrivna

Förordning

om ändring av 1 § förordningen om pension för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 4 december 1998

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i förordningen den 7 november 1969 om pension för lantbruksföretagare (667/1969)
1 § 1 mom., sådant det lyder i förordningen 85/1977, som följer:

1 §

Vid tillämpningen av 2 § 2 mom. lagen
om pension för lantbruksföretagare indelas
landet i tre områden som följer:

1) *Södra Finland*, vartill hör landskapen
Åland, Nyland, Egentliga Finland, Östra Ny-
land, Egentliga Tavastland, Päijänne-Tavast-
land, Kymmenedalen och Södra Savolax i
sin helhet;

av landskapet Satakunta alla kommuner
utom Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää,
Karvia, Merikarvia, Norrmark, Påmark,
Björneborg och Siikainen;

av landskapet Birkaland alla kommuner
utom Ikalis, Kihniö, Kuru, Mänttä, Parkano,
Ruovesi, Vilppula och Virdois, samt

av landskapet Södra Karelen alla kommu-
ner utom Uukuniemi, samt

av landskapet Mellersta Finland alla kom-
muner utom Kannonkoski, Karstula, Keuruu,
Kinnula, Kivijärvi, Konnevesi, Kyyjärvi,
Multia, Pihtipudas, Pylkönmäki, Saarijärvi,

Sumiainen, Suolahti, Viitasaari och Ääne-
koski;

2) *Mellersta Finland*, vartill hör landska-
pen Norra Savolax, Norra Karelen och Söd-
ra Österbotten i sin helhet;

av landskapen Satakunta, Birkaland, Södra
Karelen och Mellersta Finland alla kommu-
ner utom de som hör till Södra Finland,
samt

av landskapet Österbotten alla kommuner
utom Kronoby, Larsmo, Pedersöre och Ja-
kobstad;

3) *Norra Finland*, vartill hör landskapen
Mellersta Österbotten, Norra Österbotten,
Kajanaland och Lappland i sin helhet, samt

av landskapet Österbotten alla kommuner
utom de som hör till Mellersta Finland.

Denna förordning träder i kraft den 1 ja-
nuari 1999.

Helsingfors den 4 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 908—920, 2 ark

HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINGFORS 1998